

V prosinci 1995 začal *Javier Solana* vykonávat funkci generálního tajemníka NATO. Jako předseda Severoatlantické rady, nejvyššího výkonného orgánu NATO (složeného z čelných zástupců členských zemí), byl přímo zodpovědný za koordinaci politických aktivit NATO. Jeho hlavní úlohou bylo nalezení konsensu mezi členy aliance a jako její mluvčí vedl diplomatická jednání se zástupci národních států a mezinárodních organizací.

Bezprostředně po zvolení *Javiera Solany* provedlo NATO na základě pověření OSN mezinárodní vojenskou operaci v Bosně s cílem naplnit daytonské mírové dohody. V prosinci 1996, kdy byla vojska NATO v Bosně nahrazována mírovými silami SFOR, *Javier Solana* navštívil Sarajevo a další bosenské lokality, v nichž se bojovalo. I v následujících letech se *Javier Solana* pravidelně účastnil setkání se členy mírových sil a hnutí.

Z pověření NATO se *Javieru Solanovi* podařilo sjednat Zakládající listinu Partnerství o spolupráci s Ruskem, podepsanou v květnu 1997 v Paříži. Obdobný

úspěch zaznamenal při vyjednávání zvláštního statutu Ukrajiny jako spojence NATO, které vyvrcholilo podepsáním Charty partnerství v červenci 1997.

Během působení *Javiera Solany* ve funkci generálního tajemníka NATO byla v květnu založena Euroatlantická rada partnerství sdružující 16 členských zemí NATO a 28 partnerských zemí. Rada poskytuje 44 zemím prostor pro konzultace, vyjednávání a spolupráci v širokém spektru bezpečnostních otázek.

Javier Solana předsedal summitu nejvyšších vládních představitelů konaném v dubnu 1999 ve Washingtonu, kde v rámci oslav 50. výročí založení aliance zástupci NATO prezentovali strategické vize aktivit aliance v 21. století.

Od října 1999 jako generální tajemník Rady Evropské unie se stal *Javier Solana* i vysokým představitelem Evropské unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku (Common Foreign and Security Policy – CFSP), od listopadu téhož roku je generálním tajemníkem Western European Union (WEU).

Zpracováno podle údajů na internetu

AKTIVITY ČESKO-SASKÉHO UNIVERZITNÍHO CENTRA

Celoživotní vzdělávání je stále diskutovanějším tématem ve společnosti obecně i v kontextu současnosti a budoucnosti univerzit. Nověji je toto téma diskutováno v kontextu regionů a jejich rozvoje. Právě celoživotní vzdělávání v regionech, s důrazem na prohlubování mezinárodní spolupráce, bylo náplní konference, která se k této příležitosti konala 15. 4.–17. 4. 2004 v saském městečku Oberwiesenthal. Organizátorem této konference byla Technická univerzita v Chemnitz (TU Chemnitz), a to konkrétně její katedra vzdělávání pro dospělé a dalšího podnikového vzdělávání. Mezi dalšími přizvanými byli referující z partnerských pracovišť a z univerzit jak z Německa, tak z České republiky. Celkem se sešlo 33 referujících, kteří svými příspěvky představili svá působiště a svou práci. Úkolem tohoto setkání bylo přispět k diskusi o celoživotním vzdělávání v regionech, jak zněl i oficiální název této konference.

V rámci konference byli účastníci informováni o založení Česko-saského vysokoškolského centra (ČSVC). Česko-saské vysokoškolské centrum bylo založeno k 1. 4. 2003 při Technické univerzitě v Chemnitz. Toto centrum vzniklo za účelem navázání dlouhodobé vědecké spolupráce mezi vysokými školami v sasko-českém pohraničí. Na financování centra se bude až do roku 2006 spolupodílet iniciativa Evropské unie (EU) Interreg IIIA. Česko-saské vysokoškolské centrum vytváří podmínky pro upevňování vědecké odborné spolupráce českých a saských vysokých škol v příhraniční oblasti. Snahy ČSVC směřují na jedné straně k rozšíření kontaktů na úrovni jednotlivých vědních oborů mezi TU Chemnitz a partnerskou Západočeskou univerzitou v Plzni, na druhé straně k zapojení do projektu dalších českých univerzit, majících zájem na vytvoření přeshraniční odborné komunikace.

Tento projekt, první svého druhu v Sasku, má několik cílů. Jsou jimi především koordinace jednotlivých opatření sloužících k vzájemné výměně poznatků v oblasti vědy a výzkumu, síťování vědy a výzkumu na vysokých školách v sasko-českém pohraničí. Přeshraniční rozvoj by měl být podpořen také inovačními impulzy v dalších klíčových oblastech jako jsou ekonomika, doprava, životní prostředí, kultura nebo vzdělání. Tyto cíle budou uskutečňovány mimo jiné ve spolupráci s regionálními partnery, kterými jsou Iniciativa Jihozápadní Sasko a Průmyslová a obchodní komora Jihozápadního Saska.

K hlavním úkolům Česko-saského vysokoškolského centra patří vytvoření materiální a personální infrastruktury v rámci projektu, zřízení „Česko-saské odborné knihovny“, financování cest německých organizátorů na české partnerské univerzity v souvislosti s přípravou konferencí a uspořádání 12 odborných konferencí ve spádové oblasti, případně v regionech sousedících s jihozápadním Saskem. Od vzniku ČSVC již proběhly konference k těmto odborným tématům: sociální vědy, jazykověda a správní vědy. Plánovaná témata až do roku 2006 jsou: právní vědy, kulturní vědy, literární vědy, podniková ekonomika, historické vědy, makroekonomie, politologie a regionální vědy (zejména geografie).

Odborná knihovna, která byla vybudována, je volně přístupná v rámci univerzitní knihovny. Využívat ji mohou nejen studenti a zaměstnanci TU Chemnitz, ale také ostatní cílové skupiny zabývající se vývojem a spoluprací v sasko-českém pohraničí. Knihovna obsahuje publikace s regionálním zaměřením na Sasko a Čechy, ale také odbornou literaturu v českém jazyce zaměřenou na rozšíření EU a střední a východní Evropu (s důrazem na Českou republiku).

Cílem konference „Celoživotní vzdělávání v regionech“ bylo navázání nových kontaktů, motivování všech účastníků ke spolupráci na vytváření dlouhodobých projektů, které by přispěly k rozvoji regionů, k provázání institucí v jednotlivých regionech, zejména zmiňovaným vytvořením sítě, která by zprostředkovala kvalitnější komunikaci mezi partnery. Některé další naplánované konference se budou konat v České republice, čímž se nejen prohloubí spolupráce, ale také bude umožněno zahraničním kolegům poznat lépe prostředí, na jehož rozvoji se podílejí. Konference se odvíjela ve velmi přátelském duchu, referující

vytvořili velmi podnětné prostředí k nejrůznějším diskusím, které posouvaly téma partnerství a spolupráce k nejširší akceptaci. Dokladem fungující spolupráce bylo i představení již realizovaných programů v rámci česko-saské spolupráce v podkrušnohorském regionu.

Referující z přizvaných institucí prezentovali na konferenci svá pracoviště a aktivity, jimž se věnují. Zástupci Západočeské univerzity v Plzni spolu s Centrem počítačové podpory a Ústavem celoživotního vzdělávání seznámili účastníky s e-learningovými aktivitami, jimiž se zabývají. K tomuto tématu přispěli i referující z Ekonomické fakulty Západočeské univerzity v Chebu svým rozsáhlým příspěvkem, který zahrnoval některé jejich praktické zkušenosti s e-learningem jak v oblasti prezenčního, tak i dálkového studia. Vysoká škola ekonomická v Praze prezentovala své aktivity v oblasti vzdělávání seniorů a referující z její regionální Fakulty managementu v Jindřichově Hradci přispěla referátem o problematice celoživotního vzdělávání v regionu, kde fakulta sídlí. Své zastoupení měla na konferenci také Pedagogická fakulta Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem a spolu s ní i Centrum celoživotního vzdělávání. Zabývala se e-learningem, také celoživotním vzděláváním v regionu a dalším vzděláváním učitelů. Technická univerzita v Liberci a Centrum dalšího vzdělávání přispěly referáty o otevřeném a distančním vzdělávání, o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků v odborném školství a také o Univerzitě třetího věku, která při Technické univerzitě v Liberci působí. Stav celoživotního vzdělávání v ČR se pokusila přiblížit kolegům z Německa referující ze Střediska distančního vzdělávání při Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Ústav pedagogických věd Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně (ÚPV FF MU) přijeli na konferenci představit *Dana Knotová*, *Petr Novotný* a *Lucie Chaloupková*. Příspěvky zahrnovaly představení ÚPV FF MU jako dynamicky se rozvíjejícího pracoviště, které komplexně připravuje profesionály pro práci s lidmi, zejména v oblasti vzdělávání a dalšího profesního vzdělávání. Součástí prezentace bylo představení studijních programů, které ústav nabízí, a projektů a výzkumů, které zpracovává. K celistvější ilustraci činnosti ÚPV FF MU posloužila i prezentovaná analýza řady studentských bakalářských a diplomových prací věnovaných vzdělávání dospělých a celoživotnímu učení. Externí spolupracovníky ÚPV

FF MU zastupovala *Anna Lukáčová*, která se ve svém příspěvku zabývala poradenstvím a přibližovala především problematiku vysokoškolského poradenství s jeho přednostmi a úskalími.

Účastníci konference ocenili, že mohli diskutovat o svých zkušenostech a obohatit se o poznatky kolegů, navázat nové kontakty. Vítaná byla oboustranná nabídka spolupráce na společných projektech, což přispěje k zintenzivnění komunikace.

Takovéto aktivity jsou ve sjednocující se Evropě velmi přínosné. Přispívají k prolomení kulturních

bariér i k aktivnímu využívání jazykových dovedností. Podílejí se na utváření otevřeného přístupu k informacím zejména odborným (viz založení knihovny Česko-saského vysokoškolského centra). A konečně značnou měrou participují na tvorbě společného prostoru pro výměnu zkušeností, čímž podporují spolupráci při řešení podobných sociálních problémů, zejména formou přeshraniční spolupráce na společných projektech. Výměna zkušeností, prezentace uskutečněných projektů a diskuse nad klíčovými tématy umožní také efektivní využívání finančních zdrojů, zamezí nehospodárným investicím do riskantních podniků.

- Ich -

RAKOUSKO - VSTUP NA VYSOKOU ŠKOLU

Vstupní požadavky

Reifeprüfung – zkouška dospělosti (též zvaná maturita) získaná na střední škole je požadovaná pro vstup na všechna vědecká univerzitní studia a většinu univerzitních programů. Maturita dává právo zapsat se na ta univerzitní studia, která nejsou omezena dalšími požadavky. Některé studijní programy vyžadují dodatečné zkoušky z předmětů, které jsou důležité pro následující studium. U některých studijních programů musí uchazeč prokázat svůj umělecký talent, praktické dovednosti nebo tělesnou zdatnost jako dodatečné požadavky k maturitě.

Osoby, které nemají maturitu, ale které jsou speciálně kvalifikovány pro určitá studia, myšleno např. jejich prací nebo jiný způsobem, mohou skládat vstupní zkoušku – Studienberechtigungsprüfung, která je opravňuje zapsat se do konkrétního programu na univerzitě. Berufsreifeprüfung – odborná maturita (speciální typ maturity opravňující ke vstupu na kterýkoliv typ univerzity) byla zavedena v roce 1997. Tato nová forma vstupu na všechny typy studií nahrazuje maturitu pro osoby, které úspěšně ukončily odborný výcvik.

Pro vstup na umělecké univerzity musí uchazeč projít testem, který ukáže jeho umělecký talent. Pro některá studia musí mít student maturitu. Minimální věk pro přijetí řádného studenta je 17 let a ve výjimeč-

ných případech 15 let (pro přijetí na program hra na hudební nástroje).

Požadavek pro přijetí na Fachhochschule (univerzitní stupeň vzdělání, kterým je míněno odborné vzdělání na vědecké bázi) je maturita, zkouška opravňující ke studiu, odborná maturita nebo profesionální kvalifikace na konkrétním poli. V závislosti na plánu programu studia, účastníci se speciálním profesionálním vzděláním musejí projít dodatečnými doplňkovými zkouškami. Vstupní testy se ukládají vždy, když počet uchazečů převyšuje dostupné kapacity.

Vstupní požadavky na „Akademii pro sociální práci“ (Akademie für Sozialarbeit – výcviková instituce pro vyšší sociální povolání):

- Reifeprüfung (maturita) nebo Reife- a Diplomprüfung (maturita a diplomová zkouška) ze střední školy nebo koleje nebo
- univerzitní vstupní zkouška (Studienberechtigungsprüfung) nebo odborná maturita (Berufsreifeprüfung) a talentový test.

Ředitel „Akademie pro sociální práci“ rozhoduje o přijetí. Kandidáti musejí být písemně vyrozuměni o přijetí nebo nepřijetí.

Formální přijetí je zaregistrováno a zápis je prováděn každý semestr.